

Свети Сава

Александар Симовић, 8/1

Свети Сава (око 1175—14. јануар 1236) био је српски принц, монах, игуман манастира Студенице, књижевник, дипломата и први архиепископ аутокефалне Српске православне цркве.

Рођен је као **Растко Немањић**,
најмлађи син великог
жупана Стефана Немање, и
брат Вукана и Стефана
Првовенчаног.

Као младић, добио је од оца на
управу Захумље (1190. или 1191).

Убрзо, 1192. године, Растко је побегао на Свету гору и замонашио се у руском манастиру Светог Пантелејмона, где је добио име Сава. Касније је са својим оцем, који се замонашио и добио име Симеон (вероватно 25. март 1196), подигао манастир Хиландар (1198—99), први и једини српски манастир на Светој гори.

У Србији је 1202. године дошло до рата за власт између синова жупана Стефана Немање. После измирења 1204. године, велики жупан Стефан Првовенчани и кнез Вукан позвали су Саву да их потпуно измири и он се вратио у Србију почетком 1208. године.

Истовремено се бавио просветитељским радом, настојећи приближити својим сународницима основе верске и световне поуке, да би се 1217. вратио на Свету гору.

Године 1219. Сава I Српски је убедио Васељенског патријарха и никејског цара да одобре аутокефалност (самосталност) српске цркве са статусом архиепископије.

Васељенски патријарх Манојло I Цариградски у Никеји је именовао Саву I за првог архиепископа Србије.

Сава је остао архиепископ све до 1233. године, да би га тада заменио његов ученик Арсеније I Сремац.